

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Petri Chrysologi Archiepiscopi Ravennatis, viri
eruditissimi atque sanctissimi, Sermones In Evangelia De
Dominicis & festis aliquot solemnioribus totius anni,
insignes & peruetusti**

Petrus <Chrysologus>

Lvgdvni, 1623

De Pharisæorum & Discipulorum Ioannis ieiunio, Sermo XXXI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50232](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50232)

*De Phariseorum & Discipulorum Ioannis ieiunio,
Sermo XXXI.*

Bonitas virtutum mater, malitia origo vitiorum, virtutes comitatur gloria, inhæret vitiis cognata confusio: sicut vitia teguntur dolis, ita illustrantur libertate virtutes. Hinc est quod Christus virtutum lux agebat liberè, loquebatur purè, præstabat vt Deus, patiebatur vt parens, vt dominus arguebat: Iudæi verò viperinum germen, genitricis mors, genitoris occisio, dum perimunt Christum, synagogæ matris vterum diruperunt. Verè sicut scriptum est: Progenies viperarum summittebant capita, adulabantur lingua, vulnera dabant dolis, blasphemias venena fundebant: & quasi non sufficeret ad odium contemptus, despectus ad iniuriam, sic Christum persequebantur, insidiis, tentabant dolis, interrogatione pulsabant, appetebant contumeliis, & tota cupidi simulatione vallabant, obiiciebant curandos sabbatho: vt si non curasset, fieret de impossibilitate contemptus: de lege maneret calumnia si curasset. Interrogabant, in qua potestate faceret sua iussione virtutes, vt si dixisset, deitatis, inuidiam commouerent: si tacuisset, artis magicæ crimen inferrent. Dicebant. n. in Beelzebub. principe dæmoniorum eiicit dæmonia: & sicut hodie lectū est, apud discipulos in magistrū notā de publicanorū cōiunio cōponebāt: apud magistrū discipulos ieiunij nescios, gulæ deditos accusabāt: sed discipulis de magistro, magistro de discipulis odiorū causas, discordia femina liuore iactabāt. *Accesserūt inquit, discipuli Ioannis, dicētes: Quare nos & Pharisei ieiunamus frequenter, discipuli autem tui nō ieiunant? Et cū discipulis Ioannis, quæ societas Phariseis? nisi quia iunxerat inuidia, quos disunxerat disciplina. Hic iam sua perdit iura zelus,*

iunxit

Mat. 3.

Luc. 20.

Mat. 12.

Mat. 9.

iunxit disiungere consuetus. Iudæi postponi Moysen domino non ferebant: discipuli Ioannis Christum nolebant Ioanni vllatenus anteferri: sic in Christum fremebant vtrique liuore communi. *Quare nos & Pharisei ieiunamus frequenter, discipuli autem tui non ieiunant?* Quare? quia penes vos est de lege, non de voluntate ieiunium: ieiunium non ieiunantem respicit, sed lubentem. Et quis vobis ieiunij fructus est, qui ieiuniū ieiunatis inuitam? ieiunium est singulare sanctitatis aratrum, colit corda, eradicat crimina, euellit delicta, vitia subruit, charitatem serit, copiam nutrit, parat innocentiae messem. Discipuli ergo Christi in tota sanctitatis segete constituti, & virtutum manipulos colligentes, habentes panem iam noui fructus, inueterata non possunt ieiunia ieiunare: quæ iactantur verbis, pallore proponuntur, venditantur defectu, placent humanis oculis, non diuinis. *Quare nos & Pharisei ieiunamus frequenter, discipuli autem tui non ieiunant?* Respondit Dominus, *Nunquid possunt filij sponsi ieiunare, quamdiu cum illis est sponsus?* Quid est hoc? Interrogatus Ioannes sponsum esse sic testatus est Christum. Qui habet sponsam sponsus est: amicus autem sponsi qui stat & audit eum, gaudio gaudet propter vocem sponsi. Conuenienter ergo discipulis Ioannis magistri sui voce respondit, vt vel illi crederent & non cogere tempora sponsi læta tristis intrare ieiunij: quia qui quærit sponsam ieiunia seponit: relinquit austeram, totum se dat gaudiis, epulis indulget, totus blandus, totus amabilis, totus festiuus incedit: & facit totum quod sponsæ tenera requirit affectio. Christus ergo qui tunc Ecclesiam despôsabat, indulgebat se mensis: conuiuantibus se non negabat: humanum, comem, blandum se pia charitate reddebat: donec diuinis humana coniungeret, & faceret de terrena societate cœleste

Ioan. 3.

leste consortium. Adiecit Dominus dicens: *Nemo immittit commissuram panni rudis in vestimentum vetus, tollit enim plenitudinem eius à vestimento, & peior scissura fit.* Antiquæ legis supellectilem dicit Iudaicis studiis attritam: corruptis sensibus, sectis scissam: impuris actibus obsoletam. Pannum rudem Euangelij nuncupat indumentum. Sed audi pannum non scissuræ partem, sed principium texturæ. Tunc enim primum regalis indumenti tela de Christi vellere texebatur, de vellere quod dabit agnus: Agnus Dei qui tollit peccata mundi. Texebatur autem regium vestimentum, quod in purpureum fulgorem cruor tingeret passionis. Merito ergo Christus hunc pannum rudem Iudaicæ vetustati prohibebat immitti, ne peior scissura fieret, si Iudaicam vetustatem nouitas scinderet Christiana. Et geminat exemplum, dicens: *Neque mittunt vinum nouum in vtres veteres, alioquin rumpunt vtres, & vinum effunditur, & vtres pereunt: sed vinum nouum mittunt in vtres nouos, & ambo conseruantur.* Vtres veteres Iudæos vocat: nouos vtres nuncupat Christianos: quia sicut vtres pelliū ab omni squallore purgantur, & pigmentis liniuntur odoratis, vt saporem vini possint inuiolabilem custodire: ita ieiuniis corpora humana ab omni carnalium delictorum squallore purgantur: & fiūt vtres diuinis torcularib. apti: vt de prælo crucis accipiant vinum nouum: & incorruptam nouitatem conseruent. Sed hoc sicut accipiunt Christiani, ita Iudæi nisi Christiani fuerint, non habebunt: qui corrupti vitiis, & inueterati malis, vinum nouum quod ad Euangelij verbum, sic acceperint, & rumpuntur, & fundūt. Agnoscendū est ergo, quia Christus per exempla hæc non discipulos suos noluit ieiunare, sed noluit ieiunium verum fraudulentò miscere ieiunio.

Psalm. 1.

De